

عنوان مقاله:

فرهنگ به مثابه ی نظام بازنمایی واقعیت

محل انتشار:

دوفصلنامه پرتو خرد، دوره 14، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

عبدالله زکی - دکترای دانش اجتماعی مسلمین موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی

خلاصه مقاله:

بازنمایی به معنای تصور، توصیف و تولید معنا از طریق زبان، همواره مورد توجه فلاسفه بوده و پیشینه طولانی دارد. در این نوشتار ضمن اشاره مختصر به تاریخچه بازنمایی به خصوص به تغییر جایگاه زبان در فلسفه از ابزار اندیشه به خود اندیشه (در فلسفه تحلیلی، خصوصا اندیشه ویتگنشتاین متأخر) و همین طور تغییر مساله فلسفه از معرفت و آگاهی نسبت به واقع، به فهم و معنا، پرداخته شده است. با توجه به این تغییر دوگانه، پرسش های مطرح شده در این نوشتار این است که در این پارادایم جدید، بازنمایی به چه معناست و زبان چه جایگاهی در بازنمایی دارد؟ آیا نظام بازنمایی زبانی شامل فرهنگ نیز می شود؟ این پرسش ها با تأکید بر «نظریه بازنمایی» استوارت هال مورد بررسی قرار گرفته است. هال، با تلفیق رویکرد های برساخت گرایانه نشانه شناختی فردیناند دو سوسور، الگوی عام زبان شناختی رولان بارت و گفتمان میشل فوکو، مدعی است که معنا از طریق زبان و هرگونه نظام نمادین، در فرایند نظام بازنمایی ذهنی و بازنمایی زبانی برساخته می شود.

کلمات کلیدی:

بازنمایی، محاکات، زبان، فرهنگ، برساخت گرای، نشانه شناسی، گفتمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2020452>

